

Bestoft 'Big brother'-drama

Theatergezelschap Skagen wil een stuk maken over religie, maar rijdt zich helemaal vast in het moeras. Zonde!

Uw rijk kome

Skagen

Nog op tournee tot
20/5

☆☆☆☆

Een progressieve procureur (Valentijn Dhaenens) en een conservatieve kardinaal (Mathijs Scheepers) worden opgesloten in een soort *Big brother*-huis. In een pseudo-realityshow moeten ze discussiëren over 'hete hangijzers'. Zoals daar zijn: het homohuwelijk en abortus. Nu denkt u, net zoals wij: moeten we daar anno 2017 écht nog over debatteren? En dat in het theater, waar zowat iedereen het eens is dat dit verworven rechten zijn? Skagen meent van wel. Het eerste uur van *Uw rijk kome* is dan ook oersaai theater, omdat de standpunten van de kardinaal ('foei!') en de procureur ('vrijheid blijheid!') zich al lang laten raden.

Dat *practice what you preach* niet eenvoudig is en ook radicalen geen heilige boontjes zijn, konden

we eveneens vermoeden. Zo fantaseert de kardinaal over seks met een virtuele godin (de sensuele stem van Evelien Bosmans) en blijkt de procureur er pedofiele pleziertjes op na te houden. Het vlees is nu eenmaal zwak ... Beide verhaallijnen zouden reliëf aan deze *talking characters* kunnen geven, maar daarvoor is de psychologisering te mager uitgewerkt. Net zoals het reality-format, dat ook niet consequent wordt doorgevoerd.

Als Skagen echt het debat over religie wilde voeren, hadden ze beter een moslim en een katholiek of atheïst verbaal laten clashen. Het islamthema wordt halverwege wel aangesneden (eindelijk spannend!), maar na vijf minuten onbegrijpelijk weer afgekap. Nochtans bewezen

Voorspelbaar en oersaai. © Wendy Marijnissen

voorstellingen als *Onderworpen* en *Reverse colonialism* afgelopen week dat dit wel degelijk boeiend en relevant theater kan opleveren.

Conclusie: wat een zonde dat twee rasacteurs én interessante theatermakers als Dhaenens en Scheepers zo'n bestoft theaterstuk

maakten. Kwaad verlieten we de zaal. En dan hebben we het nog niet eens gehad over het - onbedoelde - dierenleed aan het eind van dit stuk (iets met vlinders en de fatale aantrekkingskracht van theaterspots).

FILIP TIELENS